

Reseberättelse ASSH Toronto 2023

Elisabeth Brogren, Daniel Ossowski, Magnus Flondell, Mattias Rydberg, Antonio Abramo

Årets ASSH- möte var förlagt till Toronto men som tur var hade det flesta av oss hittat

resa med direktflyg dit så resan inte blev så dryg. Dryga var dock hotellpriserna i Toronto så vi fem bodde istället tillsammans i ett hus ett par kilometer från kongresscentret och kunde på så sätt halvera boendekostnaden samtidigt som antalet steg som togs mer än dubblerades. Att bo tillsammans under en vecka är teambuilding på en högre nivå. Det var ett "charmigt" hus i alternativa kvarter.

Mikrobryggeriet som låg längre ner på gatan var ett trevligt tillhåll som även bjöd på live jazz.

På detta möte var Svensk Handkirurgisk Förening inbjuden som vänförening vilket gjorde att det var många svenska kollegor på plats. Vi fick också representeras på ett par specialsessioner, dels "key note lectures" med Elisabeth Hagert som talade på ett underhållande sätt om nervkompressioner och dess diagnostik samt Isam Athrosi som pratade om hur man bedriver bra klinisk forskning. Han avslutade med en uppmaning till världens alla handkirurger: "Let's unleash the power of randomized controlled studies". Man kände sig stolt över att vara svensk.

ASSH-mötet bjöd på ett späckat program med många intressanta ämnen, där parallella sessioner ibland gjorde det svårt att välja vart man skulle gå. Några höjdpunkter var ultraljuds-sessionen som leddes av Donald H Lalonde, där man fick bra kliniska tips, samt sessionen om semi-constrained protes sponsrat av Aptis, där bl.a. Alex Shin visade hur man sätter in en Sheckerprotes på kadaverarm.

Sverige representerades också vid en paneldiskussion om hur man behandlar vanliga åkommor i Sverige, Kanada och USA.

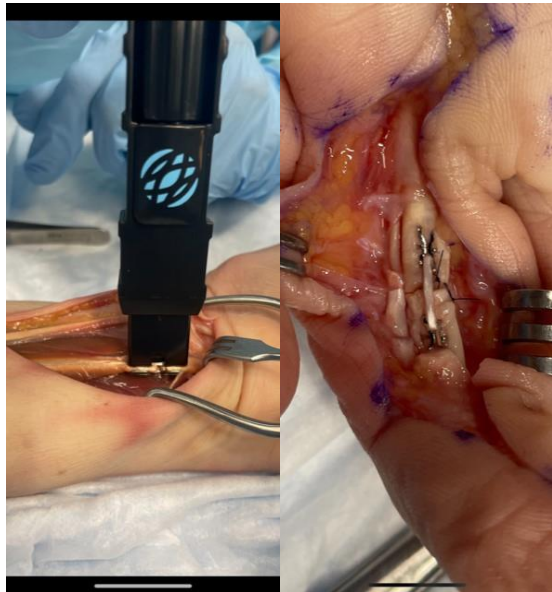
Några av oss var på frukost med svenska delegationen och några amerikanska arrangörer, ett informellt möte där Sverige hyllades.

Mötet bjöd på många fina föreläsningar och många intressanta möten. Gällande frakturer så diskuterades pip-ledsfrakturer flitigt där Grey Giddins förespråkade en konservativ behandling i större utsträckning än vad som görs idag, framförallt på frakturer han menar fortsatt "glider" över grundfalangens ledyta (till skillnad från frakturer som "pivots", hävlar, över ledytan). Han menar att resultaten på dessa frakturer blir minst lika bra konservativt som vid operation med t.ex extern fixation eller skruvfixation. Vidare så pratade Jane McEachan, handkirurg verksam i Skottland, om deras patientinformation kring konservativt behandlade frakturer. Jane har utvecklat en fantastisk hemsida, <https://fifevirtualhandclinic.co.uk/>, som innehåller otroligt bra information till patienten kring både frakturer och andra akuta skador men också kring elektiva tillstånd såsom Dupuytrens sjukdom och triggerfinger. Vi samtalande länge med Jane om att försöka göra en liknande hemsida i Sverige med den fife virtual hand clinic som inspiration vilket vi också fick tillåtelse till av Jane. Med lite tur kommer Jane och hälsar på kliniken i Malmö under 2024 och berättar om deras upplägg, en fantastisk chans att få till ett samarbete med Skottarna.

Här bjöds även på grundlig genomgång nyheter inom behandling av scaphoideumfrakturer och rekonstruktioner efter dessa med egentillverkade individanpassade implantat. Behandling av tunmasartros med trapeziumsparande metoder som artroskopisk partiell trapeziumektomi och en intressant session om perifera nervskador och betydelsen av nära samarbete med neurofysiolog i behandlingen.

Vi deltog även i givande poster-sessioner, där det fanns flera svenska bidrag. Bästa internationella poster hade Per Nordmark från Umeå med en fMRI studie av finger representation i känselkortex.

Vi fick även chansen att medverka på två kadaver-workshops. Den första handlade om

en ny teknik för böjsensutur där små ståltrådar fäster en fiber wire över böjsenan (se bild). Suturen var enormt stark, senan släppte från muskeln innan suturen släppte, men lite bökelig att få på plats med ett ganska klumpigt verktyg (se bilder). Sannolikt inget som kommer att börja användas i Sverige i någon större utsträckning. Särskilt p.g.a. priset. Bolaget CoNextions, som utvecklat produkten, hävdade dock att de gjorts över 10.000 suturer med tekniken i USA med goda resultat.

Den andra workshopen handlade om distala radiusfrakturer och vi fick pröva att sätta Skeletal dynamics distala radiusplattor. Det var ett bra system som fungerade även för frakturer på volar rim. Tyvärr är plattorna inget som tillhandahålls i Sverige. Det är dock en otrolig förmån att få operera på kadaver - det ger en stor förståelse för instrumentariet och operationstekniken som inte går att få genom att se en video eller operera på plastben.

För övrigt bjöd Toronto på ett en värmebölja i början av mötet med temperaturer upp till 30 grader. Vi hann också med att uppleva en hockeymatch med Toronto Maple Leafs, även här med Svensktema, då av matchens sju mål gjordes fyra av svenskar.

Där serverades också några av de största korvarna vi sett.

Vi vill tacka Börje Gabrielssons fond som gjort det möjligt för oss att företa denna resa.

Elisabeth Brogren

Antonio Abramo

Mattias Rydberg

Daniel Ossowski

Magnus Flondell